

Sygn. akt II Ca 228/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Pratkowiecka
Sędziowie:	SO Elżbieta Hallada SO Sabina Ziser (spraw.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Roksana Babiarczyk

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2013 roku w Legnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa B. A.

przeciwko pozwanej B. P.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi

z dnia 20 listopada 2012 roku

sygn. akt I C 10/12

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 228/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 listopada 2012r. Sąd Rejonowy w Złotoryi zasądził od pozwanej B. P. na rzecz powódki B. A. kwotę 3.300,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 maja 2007r. oraz kwotę 100 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Jednocześnie Sąd oddalił dalej idące powództwo w zakresie odsetek.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazał, że z materiału dowodowego wynika, że strony zawarły umowę pożyczki. Zarzut pozwanej braku po jej stronie legitymacji procesowej biernej uznał za chybiony albowiem rzekome działanie pozwanej w imieniu Stowarzyszenia (...) nie wynika ani z dokumentu umowy pożyczki, ani nie zostało wykazany innym dowodem. Pozwana nie wykazała również aby pieniądze uzyskane od powódki przekazała na

rachunek Stowarzyszenia. Natomiast w umowie pozwana wpisała siebie jako pożyczkobiorcę i wpisała adres swojego zamieszkania. Za uzasadniony w świetle art. 118 kc Sąd pierwszej instancji uznał zarzut przedawnienia co do odsetek umownych, nie uwzględniając jednak tego zarzutu co do odsetek kapitałowych w kwocie 300 zł uznając, że podlegają one przedawnieniu na zasadach przewidzianych dla należności głównej, a więc z upływem 10-letniego terminu. Mając na uwadze posiłkowy charakter dowodu z przesłuchania stron oraz długotrwałe i nie dające się usunąć przeszkody w stawiennictwie pozwanej w oparciu o treść art. 302 kpc Sąd pominął dowód z jej przesłuchania.

Z wyrokiem powyższym w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I i III nie zgodziła się pozwana wnosząc apelację, w której zarzuciła:

- naruszenie art. 233 kpc polegające na rozstrzygnięciu sprawy w oparciu o niepełny materiał dowodowy, tj. pominięcie dowodu z przesłuchania pozwanej oraz przyjęciu, że z zebranych dowodów nie wynika, że pozwana zaciągnęła zobowiązanie w imieniu Stowarzyszenia (...) a w swoim własnym,

- naruszenie prawa materialnego - art. 118 kpc polegające na nieuwzględnieniu zarzutu przedawnienia co do kwoty 300 zł tytułem należności odsetkowych

- naruszenie art. 302 kpc polegającą na bezpodstawnym pominięciu dowodu z przesłuchania strony pozwanej.

Wskazując na powyższe skarżąca domagała się zmiany wyroku poprzez oddalenie powództwa ewentualnie uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest nieuzasadniona.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w pisemnych motywach wyroku w sposób wyczerpujący, przejrzysty i zrozumiały przedstawił wszystkie okoliczności, które złożyły się na ocenę Sądu, która z pewnością nie narusza zasad sędziowskiej oceny materiału dowodowego, a co powoduje ocenę zarzutu naruszenia przepisu art. 233§1 kpc za chybioną. Nie ma Sąd Okręgowy wątpliwości co do prawidłowości oceny prawnej rozstrzygnięcia. Żaden z przepisów powołanych w apelacji nie został naruszony przez Sąd pierwszej instancji. Nie znajdując podstaw do powielania argumentów przytoczonych przez Sąd Rejonowy, Sąd Okręgowy akceptuje je w całości i uważa je za logiczne, odpowiadające stanowi faktycznemu i podstawie prawnej orzeczenia.

Zdaniem Sądu odwoławczego pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów pozwalających uznać za przekonujące jej stanowisko, że pożyczkobiorcą w tej sprawie było Stowarzyszenie (...). W szczególności okoliczność ta nie wynika w sposób jednoznaczny z dokumentu umowy pożyczki. Nie ma w nim bowiem zapisu, że pozwana zaciąga zobowiązanie w imieniu tego Stowarzyszenia a jako adres pożyczkobiorcy wskazany jest adres zamieszkania pozwanej nie zaś siedziba Stowarzyszenia. Nie zostały przedłożone żadne dokumenty, z których wynikałoby uprawnienie pozwanej do reprezentowania Stowarzyszenia i zaciągania zobowiązań w jego imieniu i na jego rzecz. Brak jest również dowodu na to, że środki uzyskane z tytułu pożyczki zostały przez pozwaną przekazane na rachunek Stowarzyszenia. Skoro zatem to pozwana jako osoba fizyczna otrzymała od powódki kwotę 3.000,00 zł z tytułu łączącej je umowy z dnia 22.03.2004r. i kwota ta nie została oddana w umówionym terminie to zobowiązana jest do jej zwrotu wraz z odsetkami kapitałowymi i częściowo z odsetkami ustawowymi. Sąd Okręgowy w całości bowiem podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że zarzut przedawnienia skuteczny był jedynie co do części odsetek ustawowym liczonych od kwoty 3.300,00 zł. Nie uległo natomiast przedawnieniu żądanie zapłaty kwoty 300 zł. Kwota ta jak wynika z treści łączącej strony stosunku prawnego stanowiła rodzaj jednorazowego wynagrodzenia za korzystanie z kapitału, którego wysokość i termin płatności znany był z góry nie zaś świadczenie okresowe, do którego stosuje się 3 letni termin przedawnienia.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się również w sprawie naruszenia art. 302 kpc poprzez pominięcie dowodu z przesłuchania pozwanej. Czynności podjęte przez Sąd w pierwszej instancji w tym zakresie były prawidłowe. Jak wynika bowiem z akt sprawy Sąd Rejonowy wielokrotnie odraczał rozprawy celem umożliwienia pozwanej złożenia

zeczności w sprawie albowiem pozwana przedstawiała zaświadczenia od lekarza sądowego informujące, że nie może stawić się w Sądzie z powodu choroby. Natomiast na rozprawę wyznaczoną na dzień 20.11.2012r. pozwana nie stawiła się i nie usprawiedliwiła swojej nieobecności dlatego też prawidłowo Sąd pominął dowód z jej przesłuchania i wydał wyrok. Pozwana była reprezentowana przez pełnomocnika procesowego, który z całą pewnością zdawał sobie sprawę z tego, że taka będzie decyzja Sądu i nie doszło w tym zakresie do naruszenia żadnych praw strony.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy oddalił apelację pozwanej na podstawie art. 385 kpc jako pozbawioną uzasadnionych postaw prawnych.